

(Tudósítónktól.)

279

A pesti partról: egy-egy kibukkanó házfödél, az Uttörő-stadion lelátója, s végtelen zöld, vidító lombtenger — ez a Margitsziget. Csalja a szívet a látvány — festői szép liget, előtte a Duna, locsogó hullámaival, mögötte az óbudai hegyek kétködös panorámája. S állj meg a szigeten, a pesti oldalán, s nézd az újpesti gyárak sűrű füstgomolyát, a fáradhatatlan homokdarut, érezd a házak sorfala mögött a váciúti üzemek lüktetését.

A dolgozó város és a Sziget együtt lélegzik, egy ütemre ver, akár egy óriási szív. A gyárak, a hivatalok munkája, az utcákon száguldó autobuszok, villamosok — megannyi dobbanás; a Sziget a pihenés, szünet két dobbanás közt.

Pihenni jönnek ide Pest és Buda dolgozói. Azelőtt inkább csak a partról látták a Sziget villódzó színeit. Majd vasárnap és ünnepeken, május elsején és augusztus 20-án jöttek ide. Ma már megszokták, a tízéves szabadság sok mindenre megtanít — s manapság a Sziget a mindennap: olyan, mint a Körút vagy a Béke-tér vagy a Váci-út.

Fiatal asszony sétál az aranyhalastó körül, három kislánnyal. A három háromféle: szöke, barna és nagyon szöke. No, nem mind az övé, csak a legkisebb, a másik kettő a szomszédasszonyáé, aki ezen a héten délutános. Beljebb a kolostor szűz romjai közt bölcsészhallgató tanul pihenve:

— Itt könnyű a tanulás. A romok közt úgy, például nagyon könnyen el tudom képzelni a tatárjárást. A tölgyek alatt szerettem pihenni Arany János is. Kimegyek a partra és Toldi Miklóst látom, ahogy beletaszítja a csónakot a vízbe, s az hasítva szeli át a hullámokat.

Egyébként a Duna csakugyan tele van csónakokkal. Felülről egész csónakrajok ereszkednek lefelé, a part mentén a vízbe hajló bokrokat súrolva párosevezősök siklanak.

Zajosabb a Sziget másik oldala.

Piros tenispályák fehér játékosokkal, fehér hálókkkal és röpülő fehér labdákkal. A futballpályán a Dózsa XVI., és a Danuvia fiataljai kergetik a labdát. Labdapuffogás, hajrázás, nevetés — itt vannak a csapatok szurkolói, s más idetévedt derűs báméskodók. Futballmeccs nem lehet meg egy kis szóváltás nélkül, innen sem hiányzik:

— Vigyázzon, mert ez nehézsúlyú boxoló volt — figyelmeztetik kacagva az egyik fe-

Buda **HÉTKÖZNAPEK**
Szerző: **DÉLUTÁN**
Cím: **A MARGITSZIGETEN.**

Osztályoz

Forrás: *Batárkép*

dő: "1954"

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Cet. De az nem ijed meg:

— No és, én meg nehézsúlyú vasesztergályos vagyok.

Mindenki nevet, az emberek békések, a szóváltás is csak évődés, játék. A gyermekeket nem lehet — nem is szá-

Budapest nyomda, C

A margitszigeti halastónál

(Makai Margit felvétele)

bad — sehonnán sem kifejejteni. Nos, a Palatinus-strandon, ahol most már nagy óra is mutatja az időt a fürdőzőknek, van egy 600 négyszögöles, kötelekkel elkerített, bokros, fás tisztás. Nem ökölvívóknak feszítették ki a köteleket: tipegő apróságok napozhatnak vagy hűsölhetnek itt zavartalanul, sőt, még a csak szemüket jártató pólyásoknak is jut egy nyugalmas gyékény... Kedves dolog, csak szív kell hozzá, egy kis lelemény, s mindjárt otthonosabb, s még inkább miénk lesz a Sziget.

A sétányokon a tarka-foltostörzsű plátánok, zömök gesztenyék alatt jön-megy, özönlik a nép. Magánosok, párok és hangos baráti és családi csoportok, lányok, akiknek a virágos ruhájuk olyan, akár a Sziget tarka, színes virággyái, kisgyerekek, olyanok, mint a szökdecslő kis gidák. Fel is verik a port; bizony nem ártana az utakat bővebben s gyakrabban locsolni. S vidékiek is jönnek, akik ha Pesten járnak, sose felejtjenek eljönni a Margitszigetre, s elhozzák ide az itten még sosem járt falubelieket is. S egy tanító sétál tanítványával, s a Szigeten magyarázza el az egész országot, a haza szépségeit.

— Nézzétek gyerekek, innen olyan a Sziget, mint egy hatalmas kastély parkja. Ma már vidéken is, a grófok, bárók egykori kastélykertjeibe bemehetnek a falu gyerekei, úgy, ahogyan mi eljöhettünk a Szigetre. De száz lépéssel odébb egészen más a Sziget...

A gyerekek vidám nyüzgéssel rajzanak utána.

Csakugyan... A régi Margitfürdő falai mellől hatalmas tisztásra látni: a Bükkben vannak ilyen tájak — hersegő, térdigérő fű, zúgó, az erdő leheletét árasztó hatalmas lombok, kék végtelen levegőtenger fel-felsőtétlő felhőtajtékokkal. Egy-egy sűrű, virágos bokraival, csörgő tavalyi harasztjával még a Bakonyt is idehozza...

Esteledik. A Sziget árnyas nyári vendéglőiben megszaporodnak a vendégek, a zenészek is hangolni kezdenek. A Majakovszkij Színpad hangosbeszélője valami esti vidám műsorra csalogatja a sétálókat. S valóban, lassan benépesednek a nézőtér padsorai és nemsokára kezdődik az előadás.

A Margithíd szigeti bejárójánál két irányban özönlik a sok ember. Akik már hazamennek, lassú, kényelmes sétálással kapaszkodnak fel a hidra, a munkával csak estére végzők másik serege eleven, kedvteli sietéssel megy, hogy felváltsa őket.

Igy is járja ez: váltás a munkában és váltás a pihenésben.